

Ο Μητροπολίτης Παροναξίας στο ore.gr για τα 300 χρόνια από τη γέννηση του Αγίου Αθανασίου του Παρίου

/ [Γενικά Θέματα](#)

Για τη συμπλήρωση 300 ετών από τη γέννηση του Αγίου Αθανασίου του Παρίου, τις λατρευτικές εκδηλώσεις που θα λάβουν χώρα λόγω της εορτής του, αλλά και τα διδάγματα του Αγίου στο "σήμερα" μίλησε αποκλειστικά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος στο Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων Πρακτορείο ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ.

Ακούστε τα όσα ανέφερε ο Σεβασμιώτατος στη τηλεφωνική συνέντευξη στον δημοσιογράφο του ore.gr, Αντώνη Μακατόνη:

“Κατ’ ακρίβειαν αύριο (σ.σ. σήμερα) είναι όντως του Αγίου Αθανασίου του Παρίου αλλά εδώ στο νησί της Πάρου που κυρίως τον πανηγυρίζουμε, τον τιμάμε την επόμενη ημέρα διότι παρακείμενο χωριό του νησιού πανηγυρίζει το γενέθλιο του Τιμίου Προδρόμου που είναι η μεγάλη εορτή και ως εκ τούτου από τον Μακαριστό προκατόχό μου μετεφέρθη η τιμή του Αγίου να πραγματοποιείται πανηγυρικά την επομένη ημέρα. Φέτος θα εορτάσουμε τα 300 χρόνια από τη γέννηση του Οσίου” ανέφερε αρχικά και μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στο βίο του Αγίου, τα χρόνια του στην Αθωνιάδα και το Άγιο Όρος και γιατί θεωρείται ένας από τους πιο αξιόλογους θεολόγους έπειτα από τον Ευγένιο Βούλγαρη, *“Είχε τις ρίζες τις πνευματικές της Αγιορειτικής Πολιτείας και αποτέλεσαν μεγάλη βάση για τη μετέπειτα πορεία του. Εξελίχθηκε σε ένα δάσκαλο της Εκκλησιαστικής Παιδείας και στη Θεσσαλονίκη μετέβη ένα διάστημα και δίδαξε”*.

Εν συνεχεία **ο Μητροπολίτης Παροναξίας** προσθέτει για τις λατρευτικές εκδηλώσεις, *“Στον εσπερινό (σ.σ. Παρασκευή) θα χοροστατήσει ο Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας, Μήλου και Μυκόνου κ. Δωρόθεος. Το πρωί του Σαββάτου θα τελεσθεί Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Μητροπολίτου Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσεβίου και συλλειτουργούντων, του Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου, του Μητροπολίτου Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεωργίου, της ελαχιστότητάς μου και του Επισκόπου Κεράμων κ. Βαρθολομαίου. Την Κυριακή θα πραγματοποιηθεί Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο στο προσκύνημα της Παναγίας Εκατονταπυλιανής με τους προαναφερθέντες Μητροπολίτες και θα ακολουθήσει μνημόσυνο αναπαύσεως του Μακαριστού Μητροπολίτου Παροναξίας κυρού Αμβροσίου”*.

Ο βίος και η ασκητική ζωή του Αγίου Αθανασίου του Παρίου

Ο Παριανός Αθανάσιος Τούλιος, που από την πολλή αγάπη του προς τη γενέτειρα, αντικατέστησε το επώνυμο του με το Πάριος. Γεννήθηκε το 1722 στον Κώστο της Πάρου. Ο πατέρας του Απόστολος καταγόταν από την Καταβατή Σίφνου, που και σήμερα ζουν εκεί Τούλιοι η Τόληδες. Η μητέρα του Παριανή, από το αρχοντικό

γένος Δαμία. Οι ευσεβείς γονείς του τον έβαλαν από μικρό στο δρόμο του Θεού. Μα και από λόγου του ο Αθανάσιος, απ' τ' απαλά του χρόνια, έδειχνε πώς είχε κλίση στο θείο, έτσι που να φανερώνει πως ήταν εκλεκτό σκεύος Θεού. Ακόμα στάθηκε φυσιογνωμία σπάνια. Νους σπινθηροβόλος. Ψυχή ολοκάθαρη. Ήθος υποδειγματικό. Ιδέες πρωτότυπες, ακαταμάχητες. Ορθώθηκε Ισόβια πρόμαχος Ιερών και οσίων, που Αυτός ο Θεάνθρωπος Ιησούς εγκαθίδρυσε για πυξίδα της ανθρωπότητας. Έτσι εδόξασε τον Χριστό, την Εκκλησία του και την Ελλάδα όσο λίγοι.

Στη γενέτειρα παρακολούθησε τα πρώτα μαθήματα “εν πάσι πρωτεύων” και ξαφνιάζοντας μαθητές και καθηγητές με το σπινθηροβόλο νου του, αλλά και με το υποδειγματικό υπέροχο ήθος. Το 1745 έρχεται στη Σμύρνη και εγγράφεται στην εκεί περίφημη “Ευαγγελική Σχολή”. Διαπρέπει και Πρωτεύει σε όλα, όσο και στην άπτεστη εκμάθηση τριών ξένων γλωσσών. Ποθώντας όμως, όμοια ελάφι διψασμένο “επί τας πηγάς των υδάτων”, πλατύτερες σπουδές, έρχεται το 1752 στο Άγιο Όρος. Εκεί εγγράφεται στην ξακουστή, περίφημη Σχολή της Αθωνιάδος, που την εκλείζε τότε ο “Νέος Αριστοτέλης”, διάσημος θεολόγος και φιλόσοφος Ευγένιος Βούλγαρης, ο οποίος, θαυμάζοντας την πλατειά μόρφωση και τον άμεμπτο χαρακτήρα του Αθανασίου, από φοιτητή τον προβίβασε καθηγητή, βιάζοντάς τον να χειροτονηθεί και διάκονος.

Η φήμη του Αθανασίου ξεπέρασε το όρια του Άθω. Οι Θεσσαλονικιώτες παρακαλούν τον Ευγένιο να τον στείλει για να διευθύνει τη δική τους Σχολή. Έρχεται ο Αθανάσιος και την ανεβάζει σε περιωπή. Διακόπτει όμως σε δύο χρόνια, ένεκα επιδημίας Πανούκλας. Έρχεται στη Σχολή του Μεσολογγιού. Δεν περιορίζεται στη διδασκαλία από την έδρα. Τον απασχολεί και η με το πνεύμα του Θεού διαφώτιση του υπόδουλου απλού λαού. Τον συντρέχει και τον διαφωτίζει θρησκευτικά και εθνικά με τα πύρινα κηρύγματά του σε κάθε πόλη και χωριό.

Στο μεταξύ ο Ευγένιος απεχώρησε από την Αθωνιάδα. Το Άγιο Όρος τότε, σύσσωμο, καλεί τον Αθανάσιο για διευθυντή της. Έρχεται. Της δίνει νέα πνοή. Μετά δύο χρόνια ξεσπά το κίνημα των αντικολυβάδων. Σαν κολυβάς ο Αθανάσιος φεύγει από το Όρος και αναλαμβάνει πάλι για αρκετά χρόνια τη σχολή της Θεσσαλονίκης.

Μα τον Αθανάσιο ένα όραμα τον συνέπαιρνε κι ένας πόθος τον δονούσε. Αυτά που έδωσε, επί τόσους χρόνους να τα προσφέρει και στην Παροναξία. Αναχωρεί λοιπόν με πλοίο για την Πατρίδα την Ιδιαίτερη. Όμως, καθώς κοντοζυγώνουν τη νήσο Χίο, ξεσπάει Ρωσοτουρκικός πόλεμος και απαγορεύονται οι πλόες. Αναγκάζονται να αποβιβασθούν στη Χίο. Οι Χιώτες τον θεωρούν σαν άγγελο εξ' ουρανού. Αρχιερέας, ιερείς, προεστός, λαός, τον ικετεύουν να αναλάβη τη διεύθυνση της

Σχολής των. Δε δέχεται. Μα όσο αυτός αρνείται τόσο εκείνοι επιμένουν.

Τέλος δέχεται να κάνει ένα μόνο μάθημα ως ότου τελειώσει ο πόλεμος. Έτσι έμεινε δύο χρόνια. Μα μέσα σ' αυτά εδημιούργησε τόσους τομείς και έργα που άλλος δεν ήταν δυνατό να τα συνεχίση. Τότε κατάλαβε πώς ήταν θέλημα Θεού να μείνει εκεί. Υπέκυψε σ' αυτό και, μετατρέποντας τη Σχολή σε πανεπιστήμιο, στο οποίο εγγράφονται νέοι από όλα τα μέρη της γης, έπαιρναν αγνή σοφία, πίστη και ελληνισμό.

Δεκαεννιά χρόνια εργαζόταν, μέρα και νύχτα, διδάσκοντας, γράφοντας σπάνια συγγράμματα, πρωτότυπα, γεμάτο σοφία, λειτουργώντας το άγια μυστήρια, κηρύττοντας και στο λαό και στέλνοντας σ' όλα τα μέρη της Ελλάδας δασκάλους για διαπαιδαγώγηση χριστιανική και ελληνόπρεπη. Απ' αυτούς έπαιρνε και ο Πατροκοσμάς, μαθητής του Αθανασίου και επάνδρωνε τα σχολεία του.

Μέχρι τα 89 του χρόνια διηύθυνε αυτό το Πανεπιστήμιο ο Αθανάσιος, ρωμαλέος και αλύγιστος, ώστε να σημειώνει ο μαθητής του Μάουκας πώς ήταν ολόρθος σαν κυπαρίσσι, με ένα μεγαλείο μορφής, λες κι ήταν ο Μωυσής που κατέβαινε από το όρος Σινά, μεγαλόπρεπος κρατώντας τις πλάκες των εντολών.

Και τι να πούμε τώρα για την ασκητική και φιλόανθρωπη ζωή του. Αμοιβόταν σαν ηγεμόνας από τη Σχολή. Μπορούσε να μένει σε μέγαρο. Να 'χει δίαίτα πολυποίκιλη και πλούσια, υπηρέτες και υπηρέτριες. Όχι λοιπόν. Ο Αθανάσιος ήταν ασκητής. Έμενε σε ένα κελλί πενιχρό στο κάθισμα του μοναστηριού Αγίας Τριάδας, σαν ο πιο φτωχός καλόγερος. Το έχει του το μοίραζε στη φτώχεια.

Θεωρούσε ασυγχώρητο αμάρτημα να μπει ο νέος χρόνος και να βρίσκεται στο σακκουλάκι του έστω και μια πεντάρα απ' τον παληό χρόνο. Αυτός που μπορούσε να ντύνεται ηγεμονικά με ρούχα της ακρίβειας, άφησε όταν εκοιμήθη, στις 24 Ιουνίου 1813, ένα τριμμένο ράσο, κάποια βιβλία, ένα καλαμάρι και ένα λυχνάρι. Τότε δε έμενε σε πιο φτωχό μοναστηράκι και πενιχρό κελλάκι στο κάθισμα αγ. Γεωργίου Ρεστών Χίου.

Επιμέλεια Κειμένου βίου Αγίου Αθανασίου Παρίου: Αρχιμ. Νικόλαος Αρκάς-Ιεροκήρυξ – Πνευματικός.